

værre ikke føre jer sammen mere. Men jeg siger dig, Jytte, han taler altid om dig med den største Agtelse og har en vældig Respekt for din Mening. Jeg kan f. Eks. fortælle dig, at det egentlig skyldes et Ord af dig, at han nu er begyndt at barbere sig efter engelsk Mode. Han havde hørt, du skulde have sagt i et Selskab, at du fandt det latterligt, at en Mand bar Overskæg, naar han ikke var Militær. Dagen efter gik han hen og ofrede sin *Moustache*. Det har han selv fortalt mig. Føler du dig ikke smigret?»

»Umaadelig! . . . Men for nu at vende Bøtten, John, hvorfor var din Kone ikke med iaften?»

»Aa du, hun er saa ophængt for Tiden! Jeg ser hende næsten ikke hele Dagen. Du veed jo, hun er nu ogsaa kommen ind i Komiteen for den store Vifte-Udstilling, og jeg vil betro dig — men foreløbig ikke mine Ord igen! — der er en Mulighed for, at hun bliver valgt til Udstillingens Præsident. Det vil blive afgjort paa Komitemødet i næste Uge, saa du forstaar, vi gaar i Spænding. Dronningen er jo Protektrice. Du maa indrømme, at Vilhelmine vil tage sig glimrende ud. Tænk dig hende ved Indvielsesfesten! Jeg har givet *carte blanche* med Hensyn til Toiletter.«

Vognen drejede i det samme ind i Dronningens Tværgade, og et Øjeblik efter holdt den foran det gamle Patricierhus, hvor Jytte boede. Jægermesteren